

Ast qui constabit, si impune migrentur? aut si in eam inducantur sententiam ciues, facile poenae remissionem impunitatemque se consequi posse? Quod cum secum expenderent viri prudentes, adeo non ad poenam remittendam faciles esse summos imperantes voluerunt, vt nec gratiae ius dandum, nec cuiusquam noxas compensandas esse meritis decernerent. †

† vid. Sci-

§. XI. Non hoc tamen sibi voluisse PITTACVM arbitror, *pio Amira-* ac si semper, nec criminis, nec ciuitatis, aliarumque rerum ha- *tus Differ-* bita ratione, ignoscendum sit illis qui peccarunt. Sapiencia vi- *tat. Polit.* ri, vt hoc credamus, non permittit. Sed, ni fallor, hoc innuit, *lib. II. Dis-* vbi magnae urgentesque causae cessant, ad minuendam po- *curs. VII.* tius poenam nos promptos esse debere. In quo praecipue clementiae laus posita est. Suffragatur illi SENECA: ** *Quia** lib. I. de* difficile est temperamentum, quicquid aequo plus futurum est, in par- *Clem. Cap. I.* tem humaniorem praeponderet. Et alibi: * *poenam si tuto poterit,* l. c. Cap.* donet: sin minus, temperet. *XX.*

§. XII. Jam si ad singula officiorum genera descendamus, nullum se nobis offeret, de quo non praeclare admodum praeceperit PITTACVS. Eorum quae Deus a nobis exigit, summam complectitur, dum iubet, *εὐσεβείαν ἀσκήν, pietatem colere.* Ast per errorem ethnicis receptum, iniurius in Deum est, asserens, *necessitati ne Deos quidem reluctari,* adeoque fati legibus eum subiiciens. Sic praua & recta vbique inter se sunt permixta. Sapiientissimis contra monitis hominem, vt erga se ipsum recte se gerat, erudit. Nullares aequae mortales versat in omnem partem, eosque aut miseros aut felices reddit, quam futurorum aut expectatio, aut metus. Hinc magna sapientiae pars, futurorum ita ut decet, habere rationem. Ea autem non vnus sunt generis. Quaedam enim fortuita plane sunt, nobisque abscondita, mentisque ac cogitationis nostrae modum plane superant. In his inquirendis, si quis multo vanissimoque labore, operam collocet, nihil aliud agit, quam vt se ipsum vexet, excrucietue. Miseros istos rectius sapere PITTACVS docet, irritosque conatus redarguit, asserens, *obscuros esse futurorum euentus.* Interrogatus quoque, *quid esset optimum?*

B

re-